

olyan — éppen nem tágas — szoba is, ahol hét-nyolc ember dolgozik együtt. A főmérnök jelentésében megemlíti még, hogy a második városháza fölépítését *egy-két éven belül föltétlenül el kell rendelni*, ne hagyja tehát ezt az ügyet arra az időre, amíg a 27 millió kölcsönhöz hozzájuthat, mert addig nyolc-tíz év is eltelik. A főmérnök a legelőszerűbbnek tartaná, ha az új városháza a Püspök-téren épülne, egyébként valószínűleg háromemeletes lesz.

Az új kórház ügye anyagi tekintetben most már biztos alapokon áll, csak a telek-kérdés megoldása van még hátra. Amint ez elintézését nyer, a tüzerkaszárnyával is rendben lesz a város. Ha a kórház céljaira a város más részén megfelelő telket tudnak találni, akkor a tüzerkaszárnya fölépítésének sem lesz akadálya. Minthogy az új kórház építéséhez még ez év őszén hozzá kell kezdeni, befejezett dolog, hogy úgy az új kórház, mint a tüzerkaszárnya — ez a két rendkívül nagyjelentőségű középület hamarosan tető alá kerül.

Kissé bizonytalanabbul állunk már a vásárcsarnokkal, amelynek a hiányát a város közönsége régen érzi és a városházán is hosszú idő óta foglalkoznak a vásárcsarnok fölépítésének kérdésével. Ez is azok között az ügyek között szerepel, amelyek előkészítés alatt vannak s amelyek a 27 millió kölcsönre várnak, hogy megvalósuljanak. Egy millió

ötszáz ezer koronába kerül egy modern, nagyszabású vásárcsarnok fölépítése, csak hogy mostmég nincs rá földözete a városnak. Készen vannak a tervek, talán a telket is kijelölték már. Nemrég a vásárcsarnokat a Püspök-térre tervezték, de ezt el kellett ejteni, amikor a második városháza létesítése nyomult előtérbe.

A legbefejezettebb a *fogadalmi templom* ügye. Készen vannak a tervek, a telek is megvan, az építőjét is kiszemelték *Foerk* Ernő személyében, akivel néhány hét előtt kötötte meg a város a szerződést. Most még a munka van hátra. Ez is megkezdődik valószínűleg már a tavaszon és annál is inkább, mert tudvalevő, hogy a közgyűlés a munkanélküliség enyhítése céljából a középítkezéseknek kora tavasszal való megkezdését kívánta.

Ilyenformán ebben az évben a válságos viszonyok ellenére, mégis nagyszabású középítkezésekre van kilátás. Három bizonyos: kórház, tüzerkaszárnya, fogadalmi templom. Egy év alatt pedig a városnak szép fejlődését jelenti ez. Hát még a későbbi évek programja! Gyönyörű perspektívát nyit meg a város kibontakozásában és ha elérkezik az az idő, hogy a sok szép tervből valóság lesz, akkor Szeged lesz az a magyar vidéki város, amely egy szinten fog állni a nyugateurópai kultúrált, kiépült és mozgalmas életű gócpontokkal.

ban ki volt nyomtatva és csak arra vártak, hogy szétosszák. A fölhívás szövege a következő:

Eltársak! Hagyjátok abba munkátokat! A képviselőházban ismét megkezdődött a rémuralom és a népjogok eme meggyalázása bosszút kíván. Hagyjátok ott műhelyeiteket és jöjjetek a Rákóczi-utra, a honnan a parlament elé vonulunk.

Miután közben a szociáldemokrata párt elhatározását megváltoztatta, ezt a fölhívást természetesen nem használták föl. Viszont még fölhasználhatják, ezután, ki tudja, mikor? Talán rövidesen...

NEM TÁGITANAK A SZOCIÁLISTÁK.

A szociáldemokraták Conti-utcai központjában még egyre folynak a megbeszélések, tanácskozások és — *változatlanul folynak az előkészületek a tömegsztrájkra.* A pártvezetőség nevében *Buchinger* Manó párttitkár ma a következőket mondta a *Délmagyarország* munkatársának:

— Nemcsak hogy tévedés, de egyenesen rosszakaratu koholmány néhány polgári újságnak az a híre, mintha a szociáldemokrata párt leszerelt volna. *A párt lankadatlanul folytatja a tömegsztrájkra való készülődést,* csak én annak kitörését halasztotta el *néhány nappal, vagy talán csak néhány órával.* Ez az intézkedés pedig nem jelent egyebet, csak azt, hogy mi nem akkor csináljuk meg a tömegsztrájkot, amikor Lukács és Boda alkariák s csendőrökkel, katonákkal rakják meg az utcákat, hanem *megcsináljuk akkor, mikor annak megkezdésére az időt legalkalmasabbnak látjuk.* A párt taktikája nem változott. Lankadatlanul küzdünk tovább is az általános, egyenlő és titkos választójogért, minden a rendelkezésünkre álló eszközzel, *ha lehet, az ellenzékkel, ha muszáj, az ellenzék nélkül.* Haladunk tovább azon az úton, amelyen idáig jöttünk, nem tágitva egyetlen lépést sem. Ez minden, amit mondhatok: küzdünk tovább a népjogokért amennyire lehet *békés eszközökkel,* de a harctól sem riadunk vissza.

BEVONTÁK A KATONASÁGOT.

A katonai csapatokat, melyek tegnap reggel megszállották a főváros utcáit, este, nyomban a szociáldemokrata párt kiáltványának megjelenése után, *bevonták.* Csak az utcakeresztezéseknél, a rendőrszemek megerősítésére kirendelt csendőrök maradtak kiinn egész éjszaka s maradnak kiinn mindaddig, amíg a tömegsztrájk veszedelme nem

mult el teljesen a főváros felől. A katonák bevonultak a kaszárnyákba. A vidékről fölhozott csapatok egyelőre fönn maradnak, mindaddig, amíg a főváros megszállása szükségtelemmé nem válik. Ott maradnak az összpontosított lovascsendőrök is, akikből őriáratokat szerveznek s a kültelkeken cirkáltatják őket.

A rendőrség ma reggel már hat órakor munkában volt. A főkapitányságra és a kerületi kapitányságokra is, berendelték valamennyi tisztviselőt. A Zrinyi-utcai központban megjelentek *Krecsányi Kálmán* és *Markovich* Ince főkapitányhelyettesek, *Schreiber* Emil tanácsos, a közigazgatási osztály vezetője, majd *Fail-Griesler* altábornagy, dandárparancsnok és értekezletet tartottak, a melynek eredményeképpen detektiveket küldtek ki a Váci-utra s a főváros többi részeibe, a gyárak környékére, annak megállapítására, hogy mindenütt rendben folyik-e a munka. A detektivek információja az volt, hogy *a munkásság mindenütt rendesen munkába állott s zavaró incidens sehol sem történt.* Erre a fegyveres készenléteket föloszlatták és a főkapitány jelentést tett a miniszterelnöknek.

KRECSÁNYI KÁLMÁN NYILATKOZATA.

Krecsányi Kálmán főkapitányhelyettes a tegnapi eseményekről s az elmaradt tömegsztrájkokról a következőket mondta:

— Igazán szerencsés és okos elhatározás volt a szociálista pártvezetőség részéről, hogy leszerelt. A jelenlegi viszonyok között ennél kitünőbb határozatot nem is hozhatott. Nagyon okos volt ez az elhatározás azért, mert *alig hiszem, hogy emberhálál nélkül végződött volna a tegnapi nap,* ha a legkisebb összezerrenés vagy a legkisebb zavargás támadt is volna. Én voltam kivezényelve a parlament elé és mondhatom, féltem a rám háruló felelősségtől. Az volt a szigorú utasítás, hogy semmi áron se engedjek csoportosulást. Egyben azt is közölhetem, hogy a főkapitány intenciója az volt, hogy lehetőleg *vérengzés nélkül* muljon el a dolog.

IFJABB ERDÉLY SZEREPE.

Köztudomású, hogy a politikai tömegsztrájk megakadályozása körül legtöbbet fáradozott ifjabb *Erdély Sándor* dr. országgyűlési képviselő, aki annak idején a választójogi törvényjavaslat miatt lépett ki a munkapártból. Most, hogy a tömegsztrájk veszedelme egyelőre megszűnt, kérdést intéztünk ifjabb *Erdély Sándor*hoz a tömegsztrájk megakadályozása körüli szereplését illetőleg.

Ifjabb *Erdély Sándor* kijelentette, hogy igenis érintkezésbe lépett a szociáldemokrata párttal, kizárólag oly célból, hogy *a gazdaságilag és politikailag katasztrófális jelentőségű tömegsztrájk megakadályozásának* lehetőségeit, illetve ennek módjait keresse. Kijelentette azonban a leghatározottabban azt is, hogy az érintkezést *nem a kormány megbízásából,* vagy csak tudtával is kereste, amit annyival kevésbé tehetett, mert hiszen politikai pártállásánál fogva teljesen távol állt úgy a kormánytól, mint annak pártjától.

— Nagy örömmel vettem, — mondotta — rég ifjabb *Erdély*, — a szociáldemokrata párt vezetőségének azt az elhatározását, a melynek folytán a tömegsztrájk elmarad, mert a jelen viszonyok között féltő volt, hogy az óriási vér- és pénzáldozatokkal járó sztrájk a kívánt politikai eredményt ugysem érte volna el. Ezzel a ténnyel a magyar szociáldemokrata párt tanuságot tett mély politikai beátásáról és arról is, hogy politikai akciójánál a polgárság érdekeit sem téveszti szem elől.

MÉG MINDIG FENYEGET A TÖMEGSZTRÁJK.

A „NÉPSZAVA“ CIKKE.

(*Saját tudósítónktól.*) A mai napon föllülkerekedett az a nézet, hogy a szociáldemokrata párt *megbizhatatlannak* látja az ellenzéki pártokat. Általán az ellenzék eljárását olyannak ítélik, hogy *az ellenzék teljesen elveszítette a csatát.* A szociálisták úgy gondolták, hogy az ellenzék a parlamentben küzd, ők meg az utcán. S belátták, hogy ők egyedül maradtak a küzdelemben. E miatt az elkeseredés igen nagy. A szociáldemokrata párt *egyedül akar harcolni.* Az az álláspontjuk, hogy ki kell várni azt a pillanatot, amíg ellenfelük a *leggyöngébb oldalról lesz megtámadható.* A mostani pillanat kedvezőtlen. Még a fővárosban is vannak olyan munkás csoportok, amelyekről nem lehet nyugodt lélekkel elmondani, hogy teljesen fölkészültek a harcra. Belgiumban is, ebben a kifejezetten ipari államban, ahol a viszonyok kedvezőbbek, a pártvezetőség hónapok óta már több esetben elhalasztotta a tervezett sztrájkot, csupán azért, hogy jobban fölkészülhessen a döntő ütközetre. A *Népszava* ezzel fejezi be ma a cikkét:

Dolgozzék mindenki teljes erővel a tömegsztrájk további erősítésén. Minden pillanatban készen kell állni az ütközetre, minden pillanatban abban a helyzetben kell lennünk, hogy *az egész munkásság sarkokba dobja a munkaszerszámaikat és megkezdhesse a tömegsztrájkot.* Minél később következnek be a tömegsztrájk alkalmazásának szükségessége, annál erősebbnek, annál ellenállhatatlanabbnak kell lennie. Teljesítse tehát mindenki a kötelességét, dolgozzék mindenki, hogy mozgalmunkkal a kellő időben megadjuk a kegyelemdőfést annak a gyalázatos uralomnak, melynek legfőbb célja a népjogok letiprása!

A tömegsztrájk tehát fenyegető készenlétben marad, a taktikai kérdést a párt vezetőkara dönti el, ő határozza meg a komoly lépés idejét.

Az a fölhívás, amely a sztrájk esetére szól, a szociálistáknál már sok ezer példány-